

והדל לא ימעיט ממחצית השקל להיות את
תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת את
כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על
עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיוור
נהשת וכנו נחשה לרחצה ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה מים ורחצו ארון
ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל
אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בנשרתם
אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק
עולם לו ולזרע לדורתם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך
בשמים ראש מרדרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציתו חמשים ומאתים וקננה בשם
חמשים ומאתים וקננה חמש מאות בשקל
הקדש ושמן זית היץ ועשית אתו שמן משחת
קדש רקה מרקחת מעשה רקה שמן משחת
קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד ואת
ארון העדות ואת השלחן ואת כל כליו ואת
המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
בהם יקדש ואת אהרן ואת בניו רחמשה
וקדשת אתם לכהן לי ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתכם
על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו
כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם איש אשר
ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
מעמו ויאמר יהוה אל משה
קח לך סמים נטף ושחלת ורחלכנה סמים
ולבנה זכה בד בבד יהיה ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש ושחקת
ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדות באהל
מועד אשר אויער לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם והקטרת אשר תעשה במתכנתו
לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה איש
אשר יעשה כמהו להריח ברה ונכרת
מעמו וידבר יהוה אל משה
לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן אוריבן
חור למנן יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה

ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובחרשרת אבן
למלאכה ובחרשרת עץ לעשות בכל מלאכה
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
למטה דן וכלב כל חכפ לב נתתי חכמה ועשו
את כל אשר צויתך את אהל מועד ואת
הארון לעדות ואת הכפרת אשר עליו ואת
כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת
המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח
הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כלי
ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
ככל אשר צויתך יעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר
אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו
כי אות הוא ביני וביניכם לדרתכם לדעת כי
אני יהוה מקדש שכם ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כר
העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת
לדורתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש ויתן אל משה ככלתו

לדבר אתו בהר סיני שני להת העדות לחת אבן
כתבים באצבע אלהים וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהים אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בליכם
ובלתיכם והביאו אלי ויתפרקו כל העם ארץ
נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן ויקח
מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העליוך
מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר הן ליהוה מחר וישכימו ממחרת ויעלו
עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושרצו